



ZACZNIJMY OD TEGO

Cechą, która wyraźnie wyróżnia wierzących jako naśladowców Jezusa, nie jest rybka na zderzaku samochodu czy pozłacany krzyżyk zawieszony na szyi. To tylko symbole naszej wiary. Prawdziwym znakiem rozpoznawczym chrześcijanina jest miłość.

Dobrze to ujął Arthur Pink w swoim komentarzu do Ewangelii Jana:

Znakiem rozpoznawczym chrześcijańskiego uczniostwa jest miłość. To nie wiedza czy ortodoksja, ani uczynki ciała, ale (przede wszystkim) miłość identyfikuje naśladowcę Pana Jezusa. Uczniów faryzeuszy rozpoznawano po filakteriach, uczniowie Jana byli znani z praktykowania chrztu pokuty, a każda szkoła rozpoznawana jest przez swój logotyp i slogan, natomiast znakiem prawdziwego chrześcijanina jest miłość; i to ta prawdziwa, aktywna miłość, nie w słowach, ale w czynach.¹

W 13. rozdziale Ewangelii Jana Jezus dał swoim jedenastu prawdziwym uczniom nakaz, który nadał nowy wymiar znaczeniu miłości. Ten nowy wymiar nie tylko zmienia życie, ale w przekonujący sposób pokazuje światu, że należymy do Jezusa.



TERAZ TWOJA KOLEJ

Nasza miłość do innych wypływa ze źródła ofiarnej miłości Chrystusa do nas. Poświęć kilka chwil na refleksję nad modlitwą Pawła, a następnie napisz własną modlitwę, zapraszając Jezusa, aby poprzez to studium objawił ci głębię Jego miłości.

Proszę też, aby Chrystus przez wiarę zadomowił się w waszych sercach, abyście – zakorzenieni i ugruntowani w miłości – potrafili pojąć, wraz ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, wysokość i głębokość, i poznać wykraczającą poza zdolności poznawcze miłość Chrystusa – abyście zostali wypełnieni całą pełnią Boga. (List do Efezjan 3,17-19 SNP)

Ważna myśl:

Miłość Jezusa była jednym wielkim crescendo, które nigdy nie słabło.

On kocha w taki właśnie sposób

- Charles R. Swindoll





Analiza tekstu: miłość Boża kontra ludzka

Dokonajmy kilku wstępnych spostrzeżeń na temat Ewangelii Jana 13,31-38. Podczas analizy tekstu skupiamy się na każdym słowie, szukając powtórzeń, kontrastów, formy czasowników, akcentu i kluczowych definicji. Przeczytaj tekst i w polu poniżej zapisz słowa lub wyrażenia, które przykuły twoją uwagę.

W czasie dokonywania analizy tekstu poszerzamy również pole widzenia, aby zbadać tok myśli studiowanego urywka. Przeczytaj tekst ponownie i tym razem spójrz na szerszy fragment i jego sekcje, mając na uwadze ogólny temat *ofiarniej miłości*. Co widzisz w wersetach 31–32 na temat relacji Ojca i Syna?

Jak, zgodnie z życzeniem Jezusa, Jego miłość miała być przekazywana Jego naśladowcom (w.33–35)?

W wersetach 36–38 Piotr pokazał wady nawet najszlachetniejszej ludzkiej miłości. Co to było?



**Narzędzia do odkrywania Biblii**

Analiza tekstu jest jednym z czterech głównych kroków indukcyjnego studium Biblii:

Analiza tekstu: uważne badanie tekstu Pisma Świętego.

Interpretacja: dociekanie znaczenia studiowanego tekstu Pisma Świętego.

Korelacja: porównanie prawd zawartych w innych fragmentach Pisma Świętego.

Zastosowanie: wprowadzanie w swoje życie mądrość Pisma Świętego.

Odkryjemy teraz znaczenie tego tekstu, zagłębiając się w interpretację nauczania Jezusa.

**Interpretacja: znaczenie miłości *agapē***

Interpretacja, podobnie jak sadzonka, powinna zawsze wyrastać z gleby kontekstu, w którym została zasadzona. Ewangelia Jana 13,31–38 mówi o dwóch istotnych wydarzeniach, które bezpośrednio wpłynęły na znaczenie słów Jezusa dotyczących Jego odejścia i wydanego nakazu.

Jego odejście

Jakie wydarzenie skłoniło Jezusa do oświadczenia: *Teraz Syn Człowieczy dostąpił chwały* (Ewangelia Jana 13,31)? Aby znaleźć odpowiedź, przeczytaj J 13,26–30.

Kiedy Judasz odrzucił ostateczne wezwanie miłości Jezusa i szatan wszedł w niego, Judasz uruchomił serię wydarzeń, których kulminacją była śmierć Jezusa. Jednak Jezus nie powiedział: *Teraz Syn Człowieczy umrze*, ale *dostąpił chwały* (J 13,31). Jak to możliwe, że śmierć Jezusa może być Jego chwałą?

Komentator William Barclay pomaga nam zrozumieć ten związek:

Nadeszła chwała Jezusa, a tą chwałą był Krzyż. Jeśli były jeszcze jakieś wątpliwości, zostały rozwiązane. (...) Judasz wyszedł [z Wieczernika] i Krzyż stał się pewnością. Stajemy tu przed czymś, co stanowi ośnowę i wątek życia. Największą chwałą w życiu jest ta, która przychodzi przez cierpienie. W każdej wyprawie wojennej najwyższa chwała należy nie do tych, którzy przeżyli, lecz do tych, którzy oddają swoje życie.ⁱⁱ



Jezus powiedział również: *w Nim Bóg doznał chwały* (J 13,31). W jaki sposób ofiara Jezusa uwielbiła Boga?

Jak Bóg zareagował na ofiarę Jezusa, oddając Mu chwałę (J 17,4–5)?

Czasami twarde słowa są słowami największej miłości. Jakie trzy twarde fakty Jezus przekazał swoim uczniom, swoim *dzieciom* (J 13,33)?

Ze słów Jezusa wynikało, że coś się kończy, co dla Jego uczniów stanowiło ogromny problem: jak dalej żyć? Skoro ich Mistrz odchodzi, a wraz z Nim kończy się ich więź, jaka będzie ich tożsamość?

Jego nakaz

Przewidując niepewność swoich naśladowców, Jezus skierował ich dryfujący statek na nowy kurs a ich żagle napęłnił świeżym wiatrem:

Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali. Podobnie jak Ja was umiłowalem, tak i wy macie miłować jeden drugiego. Po tym wszyscy rozpoznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować.

(Ewangelia Jana 13,34-35)



Wielki nakaz naszego Zbawiciela dla Jego naśladowców obejmował dynamiczną moc wewnętrzną, Jego boską miłość do nich i wpływ na świat, który istnieje do dziś.

Dynamika — Miłość Boża

Tą dynamiką jest miłość, ale nie byle jaka. Greckie słowo, którego Jan użył na określenie miłości, to *agapē*, co zasadniczo oznacza dążenie do najwyższego dobra drugiego. Choć Prawo Mojżeszowe nakazywało ludowi Bożemu, aby się wzajemnie miłowali (Księga Kapłańska 19,18), w nakazie Jezusa było coś, co czyniło je nowym – to znaczy świeżym, bezprecedensowym lub wyjątkowym. Co to było?

Nowe przykazanie Jezusa miało być wynikiem nowego przymierza, które ustanowi poprzez Swoją ofiarę odkupienia i napełnienie Duchem Świętym. Jezus ustanowił siebie jako wiecznie płynącą rzekę miłości, z której Jego naśladowcy mieli na zawsze czerpać wzajemną miłość. Mówił Swoim uczniom – a tym samym nam – aby opierali swoją wzajemną miłość na Jego przykładzie i zamieszkującej w Nim mocy. Na tak wiele sposobów Jezus im mówił:

Opuściłem wspaniałości i wygody nieba, ponieważ was kocham. Nawet gdy byliście uparci i zamknięci w sobie, karciałem was, gdy zbaczaście z drogi. Umyłem wam stopy w drodze na krzyż. Wszystko to było dla waszego najwyższego dobra. Nie interesowałem się sobą, ale wami. Teraz tak samo okazujcie sobie bezinteresowną miłość.

Czy ten rodzaj miłości rzeczywiście mógł wywrzeć wpływ na świat rzymski, w którym żyli uczniowie?

Wpływ — dowód dla świata

W swoim komentarzu do Ewangelii Jana pastor Chuck Swindoll wyjaśnia, w jaki sposób chrześcijańska miłość wpłynęła na świat pierwszego wieku, gdy pierwsi chrześcijanie określali ją terminem *agapē*.

Greckie słowo agapē jest rzadko spotykane poza Biblią. Język grecki sławił erōs, odurzającą, impulsywną miłość między mężczyznami i kobietami i darzył szacunkiem filia, ciepłe, szlachetne uczucie głębokiej przyjaźni. Ale agapē jako wartość, pozostała żałośnie zaniedbana. Aby wyrazić rodzaj miłości, której nauczał Chrystus nakazanej w Wieczerniku, ludzie spisujący Nowy Testament potrzebowali greckiego słowa, ale najbardziej powszechne greckie terminy nie były odpowiednie. Na szczęście agapē było stosunkowo nieznaną i w dużej mierze niezdefiniowaną, więc idealnie pasowało do ich celów.



Podczas gdy chrześcijanie zaczęli przyjmować ten nowy rodzaj miłości, ich współcześni niewierzący w społeczeństwie rzymskim potępiali taką utratę cnót. Coraz częściej zamieniali czcigodną filia na przelotny erōs. Ponieważ obie kultury poruszały się w przeciwnych kierunkach, kontrast stawał się coraz bardziej radykalny.ⁱⁱⁱ

Jakie nowe rozumienie słowa *agapē* i nakazu Jezusa wyciągasz z powyższego wyjaśnienia pastora Chucka?

Jego przepowiednia

W przeciwieństwie do niezłomnej miłości Jezusa, który kochał swoich uczniów *aż do końca* (Ewangelia Jana 13,1), miłość Piotra – ludzka do szpiku kości – jeszcze tej samej nocy rozpadła się pod wpływem strachu. Przeczytaj fragment z J 13,36–38 i spełnienie tej przepowiedni Jezusa w J 18,15–18.25–27. Co Jezus miał na myśli, mówiąc Piotrowi: *później jednak pójdziesz?* Przeczytaj J 21,18–19 aby uzyskać odpowiedź.

Przepowiednia Jezusa o zaparciu się Piotra musiała ugodzić w jego dumę. Dlaczego twoim zdaniem ważne było, aby Jezus powiedział Piotrowi tak surową prawdę?





Korelacja: wyjaśnienie pojęcia *Agapē*

Zanim zastosujemy to, co zaobserwowaliśmy i zinterpretowaliśmy, przeanalizujmy słowo *agapē* w świetle innego fragmentu Nowego Testamentu. Jakie definicje tej miłości Paweł podał w 1 Liście do Koryntian 13,4–8, aby dodać jej kolorytu i podkreślić znaczenie tego pojęcia?

Mając w pamięci słowa wielkiego nakazu Jezusa, przenieśmy Jego przesłanie z Wieczernika do naszej rzeczywistości.



Zastosowanie: miłość, która służy

To studium uczy trzech prawd o tym, jak powinniśmy miłość Chrystusa wyrażać bliżnim.

- *Autentyczna miłość jest bezwarunkowa.* Nie ma związanych z nią żadnych „jeśli”, żadnej manipulacji i żadnego wahania. *Agapē*, prawdziwa miłość Jezusa, przedostaje się przez najbardziej nieprzeniknione bariery i do najbardziej zatwardziałyh serc, bez oczekiwania wzajemności.
- *Autentyczna miłość jest bezinteresowna w swoich motywach.* Miłość Chrystusa nie jest skupiona na sobie. Nie troszczy się o zwrot z inwestycji. Nie dba wyłącznie o „numer jeden”, ale zawsze opiekuje się „numerem dwa”. Prawdziwa miłość daje – bez myśli o otrzymaniu czegokolwiek w zamian.
- *Autentyczna miłość przynosi nieograniczone korzyści.* Kiedy kochamy bezwarunkowo i bezinteresownie, zawsze wychodzimy na tym zwycięsko, nawet jeśli nie jest to naszym celem. To się po prostu dzieje! Nie tylko inni są zachęceni, ale nasze serca są wypełnione obecnością Chrystusa!

Na które z tych zastosowań Duch Święty kieruje twoje serce? Prawdziwa, autentyczna, wrażliwa *agapē* do wykonania jest najtrudniejszą rzeczą na świecie. Nie możesz tak kochać bez mocy Ducha Świętego. Poniżej zapisz swoje pragnienie aby okazywać taką miłość, a następnie módl się, aby Duch Święty wlał miłość Chrystusa do twojego serca i aby mogła przepełniać innych.



Zakończ modlitwą, wracając myślami do słów twojej modlitwy z początku tego studium. Rozmawiając z Panem, staraj się czerpać bez ograniczeń z wielkiego oceanu miłości Chrystusa do ciebie.



MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, proszę, napelnij mnie dzisiaj autentyczną miłością, abym był jej szafarzem, kochając innych tak, jak kocha mnie Twój Syn, Jezus. Dziękuję Ci że wzbogaciłeś moje życie wspaniałymi słowami Jezusa i otworzyłeś moje serce na nowe przykazanie, które potwierdzi czynami to, co teraz mówię. Staję przed Tobą jako żywa ofiara miłości, która zostanie wylana na potrzebujący świat. Amen.

ⁱ A. Pink, *Exposition of the Gospel of John, vol. 1*. Grand Rapids 1968, s. 341. [tłum. własne].

ⁱⁱ W. Barclay, *Ewangelia według św. Jana*. Warszawa 1987, s.201.

ⁱⁱⁱ Ch. Swindoll, *Insights on John*, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 260. [tłum. własne]

